

“Докторе,” каза единъ боленъ който бѣ издавалъ много пары за лѣкове но почти безъ никаквъ ползъ, “види ся че ты не достигашъ источникъ-тъ на болѣсть-тъ ми. Защо не ударишь самый-тъ корень на растройство-то ми?” Докторъ-тъ извѣднѣжъ отговори: “Азъ ще направѣ това, ако искашь,” и като зѣ тояжъ-тъ си той счупи на части ракіено-то шише, което бѣше до лѣгло-то на болный-тъ.

ПАРАХОДЪ-ТЪ.

Велики изобрѣтенія не ся произвождатъ изведиъжъ по постепенно. Единъ, тъй да кажемъ, посѣва сѣме-то, а други обработватъ растеніе-то.

Възможно е че сѣме-то, отъ което произрасте парна-та машина, ся посѣя отъ Исаакъ Нютона. Той прѣдложи да ся направи единъ валчестъ желѣзень сѣждъ въ който да може да ся произвожда пара, да ся турп този сѣждъ на колеса върху които да има мѣсто и за единъ человекъ, и задъ него да има една дълга трѣба. Той вѣрваше че насилственно-то пазизаніе на паръ-тѣ изъ сѣждъ-тѣ прѣвъ трѣбъ-тѣ щѣше да тика кола-та да ся движи къмъ противоположнѣ-тѣ посоки.

Това понятіе за движеніе кола чрѣвъ паръ влѣзе въ умъ-тъ на много други мѣжѣ, и мнозина отъ тѣхъ почнахъ да правятъ опыты. Единъ отъ тѣхъ бѣше Французинъ, на име Никола Кюгно, който бѣ ся родилъ въ Лорейнъ на 1729. Той бѣше чиновникъ въ войнѣ-тѣ, писа нѣколко членове върху военнѣ-тѣ наукъ, и построи двѣ парни машини за да ся движатъ по обикновени-тѣ пѣтища. Първа-та машина бѣ намѣстена върху три колеса, и чрѣвъ единъ наредбъ-тъ можеше да ся управля тѣй щото да ся движи и напредъ и назадъ. Когато ся свърши тѣзи машина, той направи съ неѣ нѣкои опыты въ дворъ-тъ на единъ арсеналъ. Тя почна да върви твърдъ добръ, но ся случи че ся удари въ единъ зидъ и ся повреди. Тогава тя не можеше да извърви повече отъ два и половина мили на единъ часъ, и трѣбваше да ся спира всѣкой петнадесетъ минути за да събере доволно паръ, защото котелъ-тъ бѣше толкозъ малкъ щото пара-та скоро ся свършваше. Ако и да имаше тѣзи мѣжнотин, человекъ-тѣ мислехъ че изобрѣтеніе-то ще може да ся усъвършенствува и да успѣе, и като Френко-то Министерство на войнѣ-тѣ вѣрваше че можеше да ся построи една машина която да тегли топове въ вѣрме на войнѣ, то упълномощи, на 1770, Г. Кюгно да направи единъ новъ машинъ. Съ тѣзи новъ машинъ направихъ нѣколко опыты прѣвъ улицы-тѣ на Паризъ; но, по злощастіе, единъ день като вървеше по три мили на часъ и дойде до единъ жгълъ, тя ся прѣтури и доста ся повреди. Тѣзи случка обезслави машинъ-тѣ, и власти-тѣ ѣ турихъ въ арсеналъ-тѣ.

Между онѣзи които правихъ опыты съ парни машини бѣше и единъ Англичанинъ, именемъ Тревентикъ, роденъ на 1771. Той бѣ даровитъ мѣжъ и бѣше доста сполучливъ въ опыты-тѣ си. Той построи нѣколко парни машини, но по причинъ на непостоянство-то си той не можѣ да ги усъвършенствува.

Другъ Англичанинъ, именемъ Стефансонъ, сполучи да поусъвършенствува парнѣ-тѣ машини. Той направи първѣ-тѣ си машини на 1814, които работеше на единъ пѣтъ построенъ въ единъ отъ голѣми-тѣ рудници за камени въглища въ Англіѣ. На 1829 въ Англіѣ ся направихъ опыти съ нѣколко машини, отъ които онѣзи на Стефансона ся прогласи за най-добра и убѣди даже и онѣзи които ся сѣмнѣвахъ че пара щѣше да може да движи колесници. Една машина, којѣто Стефансонъ направи, ся употрѣбляваше за 40 години

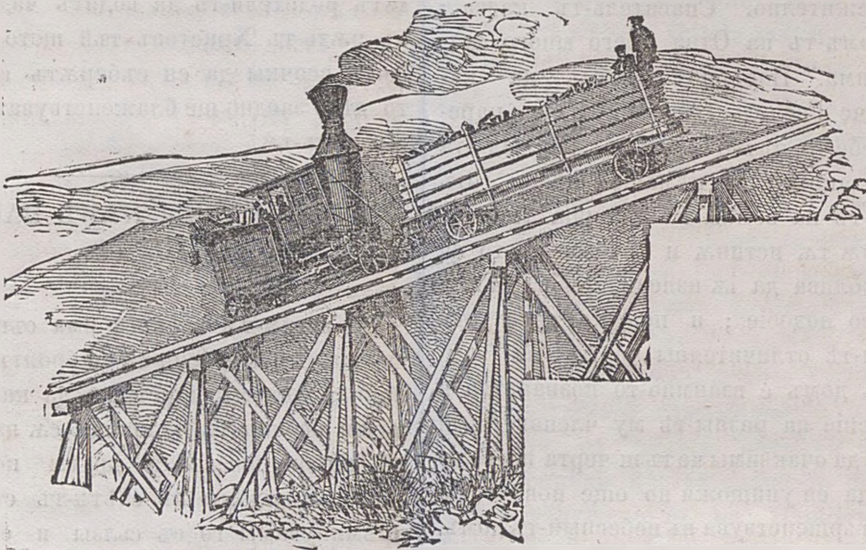

Трень-та на първѣ-тѣ желѣзници у Америкъ.

на първий-тъ желѣзень пѣтъ у Англіѣ. Една отъ машини-тѣ на онѣзи мѣжъ ся пазѣ и до днесъ у Британскій музей. Отъ такыва малки начала ся е докарала машина-та до днешно-то си голѣмо съвършенство.

Първий-тъ желѣзень пѣтъ за прѣносиваніе на пѣтища ся направи у Англіѣ на 1825. Такыва пѣтища посѣлѣ наскоро ся построихъ въ Америкъ.

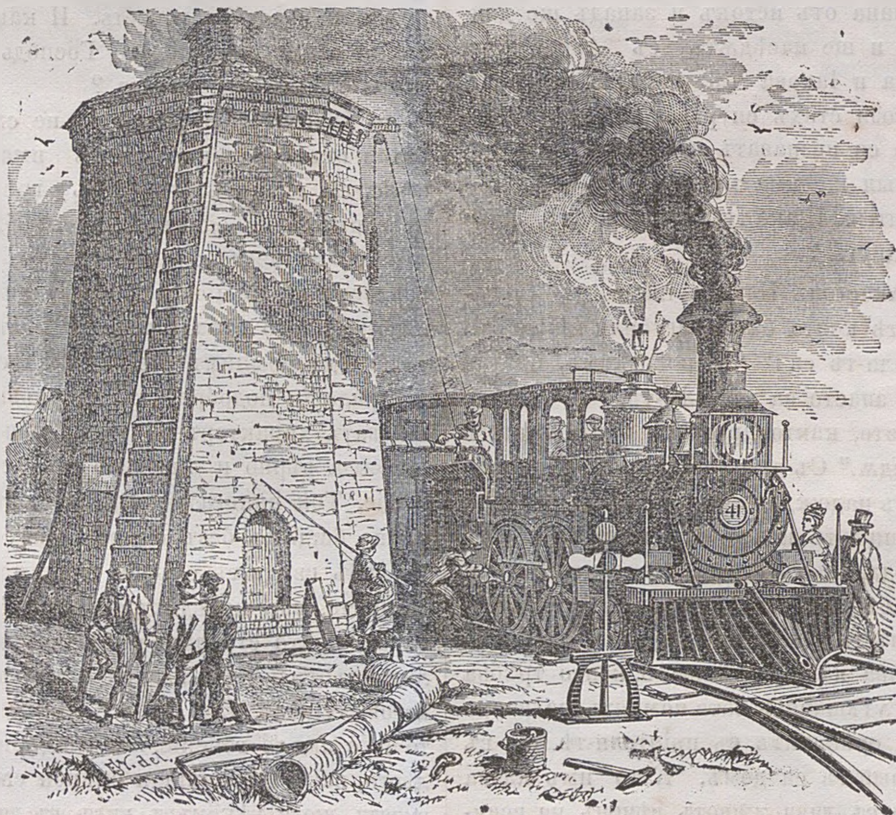
пѣтища които ся въскачватъ и сплзатъ по стрѣмны мѣста. Такыва желѣзны пѣтища сѣ ся построили по нѣкои мѣста въ Швейцаріѣ и Америкъ, и срѣднѣ-та отъ картини-тѣ прѣдставя единъ такъвъ желѣзень пѣтъ. Когато трень-тъ на такавъ желѣзницъ ся въскачва нагоръ, машина-та върви изотзадъ и тика колесници-тѣ; но когато той слази надолъ, тогава машина-та върви на-

Желѣзница на стрѣмно мѣсто.

Първа-та картина въ този брой прѣдставя трень-тъ на първѣ-тѣ желѣзницѣ въ Америкъ. Като сравнимъ парнѣ-тѣ машини въ тѣзи картинѣ съ нынѣшнѣ-тѣ усъвършенствованѣ машини, прѣдставенѣ въ послѣднѣ-тѣ картинѣ, нѣй виждамы че има чудна разлика между тѣхъ. Когато почнахъ да правятъ желѣзници пѣрво, человекъ-

прѣдъ и въспира колесници-тѣ да не ся движатъ безмѣрно бърже. При това, въ тѣхъ има и третѣ редъ желѣза между два-та обикновени, и трето колело между всѣкои двѣ колеса на обикновени-тѣ желѣзници. Срѣдни-тѣ колеса и желѣза иматъ жѣбцы които точно влизатъ едни между други както чарковѣ-тѣ на единъ часовникъ, и чрѣвъ тѣзи

Обикновена желѣзница на сегашно вѣрме.

ци-тѣ мислехъ че трѣбваше да правятъ жѣбаты колеса които да ся движатъ по жѣбаты желѣза на пѣти, но по-посѣлѣ изнамѣрихъ че трѣканіе-то на гладки колеса о гладки желѣза спомага на паръ-тѣ да движи доста голѣми товари. Жѣбаты-тѣ колеса, обаче, които сѣ даже вредителны за равны пѣтища, ся употрѣбляватъ за желѣзны

наредбъ трень-тъ лесно може да ся движи по волижъ-тѣ на управитель-тъ. Такыва тренове вървятъ около по седмъ мили на часъ.

Казватъ че Русси-тѣ вжидиватъ за поддържаніе на войскъ-тѣ ежедневно по 700,000 рублы, или 12,600,000 гроша.

НАУЧНЫ ИСТИНЫ

И
НАУЧНЫ ТЕОРИИ.

2.

Исторія-та на естествени-тѣ науки дава много примѣры които убѣждаватъ че трѣба да спирамы теоріи-тѣ си въ такыва граници щото да можемъ да ги изслѣдуваме и да ги потвърдимъ съ доказателства ако тѣ сѣ истинны. Това правило трѣба да ся па-

особенно когато дойдемъ до теоріѣ-тѣ за происхожденіе-то и развитіе-то на человекскій-тъ родъ. Въпросъ-тъ за първоначално-то происхожденіе на органически-тѣ същества, върху който ся основава Дарвинова-та теорія, е старовѣремененъ въпросъ. Споредъ мнѣніѣ-та на старовѣременны-тѣ народы, всѣко живо нѣщо, растително или животно е озникнуло изъ земѣ-тѣ; и тѣй ученіе-то за самородно-то происхожденіе на животны-тѣ и растенія-та отъ безжизнено вещество не е ново. Не е чудно че нѣкои естествоиспытатели желѣтъ да пріематъ това въззрѣніе, защото то ся види да свързва неорганически-тъ съ органически-тъ свѣтъ и спомага на онѣзи които желѣтъ да изслѣдуватъ всѣко въ свѣтъ-тъ чрѣвъ дѣйствиѣ-то само на нѣколко закони; но нѣй смы длѣжѣи да кажемъ че никога естествоиспытатели-тѣ не сѣ придобивали научно знаніе като сѣ ся водили споредъ ученія-та на тѣзи теоріѣ, но само когато сѣ испытвали природѣ-тѣ по другъ начинъ за изслѣдуваніе. Естествоиспытатели-тѣ не сѣ почнахъ да придобиватъ точно знаніе относительно до развитіе-то на высоки-тѣ класове животны, додѣто Харви не положи прочуто-то прѣдложеніе че "Всѣко живо отъ яйце произхожда." Истина е че не можемъ да пріемемъ сега че това прѣдложеніе е вѣрно въ всѣкой случай, защото знаемъ че много нѣща ся раждатъ и развиватъ не отъ яйца; но при всѣко това трѣба да припознаемъ че Харви е направилъ голѣмъ услугъ на наукъ-тѣ, когато е възстанѣлъ противъ теоріѣ-тѣ че живы нѣща ся раждатъ и развиватъ отъ безжизнени вещества.

Ако нѣкой не пріема ученіе-то че Господъ е сътворилъ първы-тѣ живущы същества, той е принуденъ да пріеме ученіе то че нѣща безъ животъ могатъ да родятъ нѣща съ животъ. Ако азъ откажѣ да вѣрвамъ че съществува единъ Творецъ, който е направилъ человекъ изъ прѣтъ отъ земѣ-тѣ като му вдѣхнулъ дыханіе на животъ, и прѣдпочетъ да вѣрвамъ другоѣ, тогава трѣба да вѣрвамъ че животны-тѣ и растенія-та сѣ могли да ся родятъ отъ само себе изъ мъртво вещество, т. е. изъ вещество което не е имало въ себе е никаквы жизнени зародишы. Невъзможно е да си прѣдположимъ за нѣкой другъ начинъ по който животны-тѣ и растенія-та сѣ могли да ся явятъ на земѣ-тѣ. При това трѣба да кажемъ че послѣднѣ-та теорія не ся потвърждава отъ никаквы доказателства. Никой не е видѣлъ нѣкога живо нѣщо да ся роди изъ мъртво; и всѣкой който пріема такавъ теоріѣ има за противници не само богословци-тѣ но и естествоиспытатели-тѣ. Ако да имаше достаточны доказателства за тѣзи теоріѣ, то щѣхмы да ѣхъ пріемемъ; но дѣйстви-телно нѣма никаквы доказателства за неѣ. Даже ако пріемехмы какъто доказано че най-долни-тѣ родо-

ве животинки могат да се развиват от неорганическо вещество, това не би обяснило съществуването на всички-те родове животни; и отъзи които знайт колко несполучни сж были скорошны-те опитванія на нѣкон естествоиспытатели за да произведът животинки изъ неорганическо вещество ще исповѣдат че не е разумно дапріемамы тѣзи безосновнѣ теоріи като осповж на научны-те ни убѣжденія за първоначално-то произхождение на живот-ть.

Относително за връзж-тж между живо-то и мъртво-то, между жизнены-те зародишы и мъртво-то вещество, трѣба да исповѣдамы че не знаемъ нищо; и не е разумно да прѣдлагамы съмнителны-те си прѣдположенія като доказаны истинны, или теоріи-те си като потвърдени ученія. Нищо не е было толкова ушърбно за напѣдѣж-тж на наукж-тж колкото обнародваніе-то на празны въззрѣнія като научны истинны. Когато една теорія, който нѣкон научни мжжіе прогласяват като доказанж и утвърденж и за това изнекъват да ся пріеме отъ всекого като една истинж, излѣзе безосновна, мнозина чловѣци изгубватъ довѣріе-то си въ наукж-тж. Тѣ казватъ: "Онова което днесъ наричатъ истинж, утрѣ ся доказва че е лъжа; тогава, какъ можете да изисквате ученія-та ви да ся прѣподаватъ въ училища-та?"

Ако научни-те мжжіе желаетъ да ся почитатъ и уважаваатъ отъ свѣтъ-тж, ный трѣба да внимавамы да не прѣвъзнаемы толкова теоріи-те си и празны-те си въззрѣнія. Понеже всички-те научни мжжіе сж неспѣршенни въ знаніе-то си, не бива да обнародвамы като научны истинны онова което испитатели-те въ разны-те отдѣленія на наукж-тж сж припознали всички като истинно, и азъ протестирамъ противъ онѣзи които желаетъ да ся прѣподаватъ въ училища-та разны теоріи за единъ въпросъ който никой не е можалъ до сега да рѣши.

Трѣба да различавамы онова което други-те чловѣци желаемъ да научатъ отъ онова което сами ный още ся стараемъ да откриемъ. Относително за прѣдмѣты-те отъ послѣдній редъ ный правимъ прѣдположенія като ги изслѣдвамы, и трѣба да сме готови да кажемъ на свѣтъ-тж: този е въпросъ-тж който още ся стараемъ да рѣшимъ. Колумбъ, когато отплува съ корабы-те си отъ Испаніи къмъ западъ, казалъ че цѣль-та му была да открие единъ западенъ пжтъ за Индіи, но най-сетнѣ той откри не Индіи но Америкж. Това сжщо ся случва и на научны-те мжжіе; много пжти тѣ ся стараѣтъ да установятъ съ изслѣдванія-та си нѣкож теоріи, но вмѣсто нѣжж установяватъ другж съвсѣмъ противоположнж на първж-тж.

Въ изслѣдванія-та на тѣзи прѣдмѣты ся изысква пълна и неограничена свобода; но въ сжщо-то врѣме теоріи-те ни не трѣба да ся обнародватъ като доказаны истинны. Ный трѣба своеобразно да ограничавамы себе си и да не ся стараемъ да замѣстимъ ученія-та на църквж-тж съ недоказаны теоріи за произхождение-то на чловѣка, защото и наж не ще можемъ никакъ да успѣемъ, но само ще прѣпятствувамы на напѣдѣж-тж на наукж-тж.

Колкото за произхождение-то на чловѣка изъ по-долни-те родове животны, Проф. Виршовъ казва че досегашны-те изслѣдванія на прѣдисторически-

те врѣмена не сж могли да открижтъ нищо което да може да потвърди истинность-тж на тѣзи теоріи. Най-стары-те чловѣчески останки, които испитатели-те сж открили, показватъ че прѣдисторически-те чловѣци не сж приличали на маймуны-те повече отъ сегашны-те чловѣци. Най стари-те лобове, които сж ся открили, не свидѣтельствува-тъ че чловѣци-те нѣкога сж были по-долень родъ измежду животны-те. Ако съберемъ всички-те окаменелы чловѣчески черепы, които сж ся намѣрили до сега, и ги сравнимъ съ черепы-те на сегашны чловѣци, ный ще ся припудимъ да припознаемъ че староврѣменны-те чловѣци не сж ни най-малко по-долни отъ нововрѣменны-те. Какъ можемъ тогава да допустимъ горѣспомѣнжты-те теоріи да ся прѣподаватъ въ училища-та?

ПОЛЕЗНЫ РАСТЕНІЯ.

1.

Прѣсметнжло ся е че има повече отъ 13,000 видове полезны растенія. Отъ тѣхъ 50 сж извѣстны като житны растенія, 100 даватъ оовіи, 450 сж зеленчуци, 31 захарны растенія и пр. Ако растенія-та които даватъ чай и кафе ся довършихъ, 199 вида други растенія бы могли да ся употребяватъ вмѣсто тѣхъ. Много художественны и ржководны произвѣденія ставатъ отъ много чудноваты растенія. Еластика-та ся съдържа въ 96 видове растенія; разны-те смолы и клеєе въ 389; жълтый-те воскъ въ 10; и сапунъ въ 47. Прѣснжты тукъ-тамъ по лице-то на земж-тж, растенія-та всеждѣ сж приспособлены на разны-те нужды на жители-те ѣ. Островитяни-те въ Южный-те океанъ ся излѣкаватъ подъ "хлѣбно-то дърво," и малко ся грыжкатъ за бжджще-то; туземци-те въ нѣкон части на Азіи и Африкж добываютъ и хранж-тж и облѣкло-то си отъ палмово-то дърво. Китайци-те считатъ себе си честиты като имать бамбукаж, отъ който ся хранятъ и си правятъ столове, трапезы и мостове.

Нѣкон растенія растжтъ само въ климаты благоприятны за тѣхъ, но повечето отъ най-полезны-те растжтъ и раждатъ плодове по всички-те части на земно-то клжбо. Отъ послѣдній-те родъ е ленъ-тж, който става въ по-умѣренны-те климаты на Европж, тѣи сжщо както въ Индіи, Египетъ, и Новж Зеландіи. Когато земемъ прѣдъ очи ползы-те които чловѣци-те извличатъ отъ ленъ-тж, можемъ нанстина да кажемъ че ленъ-тж е най-полезно отъ всички-те растенія които не даватъ хранж. Растеніе-то ленъ е три четири педи високо, има право но тѣко стеблце, расклонява ся на врѣхъ-тж, съ малкы листца и синикавы цѣтве; то цѣти прѣзъ Юній и Юлій. Отъ жилкы-те на вжтрѣшнж-тж му корж, когато ся отдѣлятъ, добывамы клжчица, отъ които ся правятъ платна; и отъ сѣме-то му като ся стѣлче, добывамы ленено масло. Има достаточны доказательства въ Библии-тж че и староврѣменны-те народи сж умѣяли да ся ползуютъ отъ ленъ-тж. Въ врѣме-то на Мойсея у Египетъ растеше изобилно не само жито но и ленъ, който ся употребяваше за платно. Испитатели-те сж могли да открижтъ съ микроскопъ-тж ленено платно въ обывкы-те на Египетскы-те муміи. Петъ стотинъ години слѣдъ смъртъ-тж на Мойсея, Соломонъ си достави лененж преждж отъ Египетъ. Египет-

скы-те жреци всекого сж были облѣчени въ ленены одѣжды, а вълнены-те платна никакъ не сж были на почете. Египтяни-те до толкова не обичали вълнж-тж щото съ врѣме тѣ възненавидѣли сами-те овчары, както четемъ въ Бытіе "гнусота е на Египтяны-те всекой пастыръ на овцы." Египтяни-те сж могли да бойдисватъ ленены-те платна съ нѣкон краски които ный подирѣ три хыляды години не можемъ да подражавамы. Явно е че Египтяни-те сж имали нѣкон химически познанія които сж неизвѣстны на ныѣшны-те образованы народы.

ПОЛИТИЧЕСКЫ ПОВНИ.

ОБЩО-ТО МНѢНІЕ ВЪ РУССІИ.

Върху този прѣдмѣтъ С.-Петербургскій дописникъ на *Л. Таймс* е написалъ едно писмо, което ный обнародвамы съ малкы съкратенія:

Общо-то мнѣніе въ Руссіи ся занимава сега съ бжджщій Конгресъ, и за него народъ-тж е раздѣленъ на три партіи. Първо, онѣзи които сж напоени повече или по-малко съ Московскій, т. е. противъ-С.-Петербургскій духъ, които мыслятъ че "истинскы Руссы" и "истинскы отечестволюбцы" сж само онѣзи които сподѣлятъ тѣхны-те мысли и чувства. Тѣ поддържатъ че Конгресъ-тж ще бжде униженіе за Руссіи, и, ако можехъ, казали быхъ чисто и ясно на други-те Европейскы Силы да гледатъ всекоя своѣж-тж си работж и да не ся мѣсятъ въ прѣговори-те на двѣ независимы Силы, които сж най-добри сжди на свои-те интересы. Но понеже официалны-те вѣстници вече извѣстнжхъ че Конгресъ-тж ще ся събере, тѣзи истинскы отечестволюбцы промѣннжхъ политикж-тж си, и като пріематъ Конгресъ-тж за неизбеженъ, тѣ настояватъ че негова-та длжжность е само да потвърди склучены-те между Руссіи и Турціи условія на миръ-тж. Пълномощници-те на други-те Силы ся считатъ като просты подписачи, които сж длжжны да подпишжтъ и да подпечататъ договоръ-тж, и ако тѣ понекаж нѣщо повече, Русскій-тж пълномощникъ веднага да остави събраніе-то.

Второ, въ Руссіи има други които можемъ да наречемъ Конгрессолюбцы. Тѣ не сж толкова многочисленны колкото самозванны-те истинскы Руссы, но сж по-вліятелны отъ тѣхъ. Още отъ начало на настоящи-те заплитни, тѣзи чловѣци виждахъ ясно че едно опитваніе да ся рѣши Источный-тж въпросъ цо едновременно-те кроежи на Императоръ Николая, бы ся послѣдвало отъ другж Кримскж войнж и отъ другж Паризскій Договоръ; и за да избѣгнжтъ тѣзи слѣдствія, тѣ усърдно ся стараехъ да поддържатъ съгласіе-то на Европейскы-те Силы и да ги накаратъ да дѣйствуватъ задружно. Нѣкон отъ наши-те остро-оки, късо-гледы политци си помыслихъ че открехъ нѣкаквы признацы на лицемѣріе въ старанія-та на Руско-то Правителство; но азъ съмъ утѣренъ че тѣхно-то мнѣніе бѣше съвсѣмъ безосновно, защото Рускы-те дипломати не сж толкова неразумны щото да употребяватъ лицемѣрство за своѣж повредж. Имаше добры причины за които тѣ желаяхъ задружно-то дѣйствуваніе на Силы-те. Можемъ да земемъ като едно правило въ Европейскж-тж политикж че, който и да расдруса онова тайнственно дърво което наричамы Ис-

точный въпросъ, нѣкон отъ най-добры-те му плодове ще паднжтъ въ полж-тж на Руссіи, даже безъ най-малко усиліе отъ нейнж странж. Истина е че ако всички-те Силы бѣхъ склонили да земжтъ участіе въ раздрусаніе-то, по-малко плодове щѣхъ да паднжтъ въ полж-тж на Руссіи; но, отъ другж странж, дѣло-то щѣше да ся свѣрши безъ такыва жертвы като 90,000 войницы и 1,000,000,000 рубли, които сж голѣма цѣна за една нивицж Турекж Арменіи и малко землж при устіе-то на Дунава. Но Австрія и Англія отказахъ да съдѣйствуватъ, и Руссія ся постара да придобие поне тѣхнж-тж неутралность. Ето защо Императоръ-тж объяви че нѣма намѣреніе да занамавя Цариградъ или да си присѣдини землж въ Европж; и ето защо Руско-то Правителство ся обща да уважава Британскы-те и Австрійскы-те интересы, и, още, да ся допыта отъ Европж въ рѣшеніе-то на нѣкон по-обширны упоряемы въпросы. Самозванны-те истинскы Руссы сж забравили сега това, и ето какъ зломышленно обрѣцатъ положеніе-то на работы-те:

"Онѣзи, които понесохъ брѣмена-та на войнж-тж и свободно пролѣхъ кръвъ-тж си, нѣмалы право да направятъ такъвъ миръ какъвто имъ е износно! Европа трѣбвало да посрѣдствува и да опрѣдѣли стойность-тж на пролѣтж-тж Рускж кръвъ! Шинченскы-те герои, юначни-те корабници които разрушихъ толкова броняны пароплувы, другари-те Скобелеви и Гуркови, честити-те вонтели които сж ратували противъ Мухтара, Османа, и Сюлеймана трѣбва смѣренно да прѣдстанжтъ прѣдъ едно сждовище на съмнителнж правдж, да слушатъ като ся разскава тѣхно-то достоинство и слава отъ другоземны сжди. Тѣ ся бнхъ за да освободятъ братія-та си и сега чакатъ да имъ ся каже до колко е възможно това освобожденіе. Тѣзи е цѣль-та на Конференціи-тж или Конгресъ-тж който наскоро ще ся събере. Австрія и Англія, като ся нагледахъ съ кръстосаны ржцѣ на кървавы-те сцены, сега ще разискватъ колко трѣба да ся подари на неканія-та на едни и на слабость-тж на други. Когато единъ народъ отъ 80,000,000, растреперанъ отъ ядъ и гнѣвъ прѣдъ една такава безправилность, протестира съ всекж-тж си силж противъ похищеніе-то на военнотому право, надава ся единъ выкъ противъ Московско славолубіе, невѣрность, и Панславистеко вълненіе."

За добрж честь официалный-тж свѣтъ има по добрж память отъ съчинитель-тж на горѣприведены-те редове. *Журналъ де С.-Петербурга* като обнародва писмо-то отъ което направихмы горнето извлѣченіе намира за нужно да приложн слѣдующы-те забѣлжжванія:

"Колкото почтенны и отечестволюбивы и да сж тѣзи въззрѣнія, тѣ сж едностранчивы. Трѣба да напомнимъ на дописникъ-тж си и на всички онѣзи които сподѣлятъ неговы-те възгледове че Руско-то Правителство ся е общало на Европж да ся допыта отъ нѣж въ всички-те промѣненія които имать Европейскій характеръ, и че само това общаніе ограничи войнж-тж."

Явно е, слѣдовательно, че Руссія не може да откаже да земе участіе въ Конгресъ-тж безъ да ся покаже невѣрна. Но Конгрессолюбцы-те отиватъ попататъ; тѣ поддържатъ че твърдѣ голѣмо добро може да ся очаква отъ събраніе-то на пълномощници-те. Ето какъ

